

Sr. Elisabeth Brunner sa

1922 - 2011

*Istenem, én Istenem,
pirkadatkor már előtted virrasztok,
rád szomjazik a lelkem.*

Zsolt 63,1

Elisabeth Brunner nővértársunkat, életének 89. évében, 2011. február 28-án, Isten, aki Úr az élet és halál fölött, magához szólította. Elisabethet a halál gondolata már hosszabb ideje foglalkoztatta. Már vágyott arra, hogy életét Isten kezébe helyezhesse és végre az Atyánál a mennyei Alleluját énekelhesse.

St. Martin osztrák faluban született egy sok gyermekes családban. Testvérei, csakúgy mint azok utódai, egész életében fontosak maradtak számára. Sokat imádkozott értük. Édesapja vallásossága és a Tisztítótűzben szenvedő lelkekért való imája meghatározta Elisabeth útját a „Tisztítótűzben Szennedő Lelkeket Segítő Nővérek“ rendjébe.

Már fiatalon jelentkezett a noviciátusba, ami akkor Belgiumban volt. Onnan aztán Svájcba, majd Graz-ba került, ahol családsegítő szolgálatot végzett. Később Bécsben kapott egy félállást a Caritas-nál, ahol idős betegeket gondozott. Később hivatalos alkalmazás nélkül is sok szeretettel és beleérzéssel látogatta a családokat mindaddig, amíg ereje engedte.

Másik tevékenységi területe a konyha volt. A 70-es években Bécsben az egyik plébánián főzött, majd később a 18. kerületben lakó bécsi közösségünkben volt szakácsnő. Itt is érezhető volt, mennyi szeretettel végezte a munkáját, azon fáradozva, hogy mindenkinek örömet szerezzen és egyes személyes kívánságokat is teljesítsen. Sokan, akik noviciátusuk alatt konyhai szolgálatot végeztek mellette, megtanulhatták tőle, hogyan lehet „szemlélődve tevékenykedni“ és a mindennapos feladatokat mindig „Isten nagyobb dicsőségére“ végezni.

Az erőt a mindennapi feladatokhoz Elisabeth az Eucharistiából merítette, mely nagyon fontos volt számára.

Szeretnénk mindig emlékezni nővértársunkra, aki oly csodálatosan tudta sugározni Isten- és emberszeretetét.